

תיק 14/2019

בבית הדין של ההתאחדות הישראלית לכלבנות

ועדת האג'יליטי של ההתאחדות הישראלית לכלבנות  
באמצעות יו"ר הוועדה הגב' איילה נאור

בעניין:

העותרת

- נ ג ד -

1. החוג לאילוף כלבים ואג'יליטי ע"ש נחום סחר (ע"ר)

2. מר רועי בר, יו"ר המועדון

ע"י ב"כ עוה"ד אמיר קדרי ו/או עוה"ד יעל פטובי

ממשרד טל קדרי שמיר עו"ד

מרח' וושינגטון 4, ירושלים

טל' 02-5674000, פקס: 074-7137000

3. עו"ד רן קמיל, מזכיר המועדון

ע"י ב"כ עוה"ד עומר כרמל

ממשרד כרמל, פלד ושות' עורכי דין

רח' ראול ולנברג 18, רמת החייל, תל אביב

טל' 03-5564880, פקס: 03-5564881

4. דר' שלומית הרוש, חברת ועד וגזברית המועדון ומזכירת הוועדה

5. הגב' נטלי פודלוב, חבר ועד ויו"ר ועדת אימון במועדון וחברה בוועדה

6. מר מיכאל לנדו, חבר ועד המועדון

7. מר בוריס יניב, חבר ועדת ביקורת במועדון

8. מר אלכסיי ז'לונדז, חבר ועדת ביקורת במועדון

ע"י ב"כ עוה"ד אמיר קדרי ו/או עוה"ד יעל פטובי

המשיבים

פסק דין

עו"ד בנימין ה' קיסלר

1. בפנינו עתירתה של ועדת האג'יליטי של ההתאחדות הישראלית לכלבנות (להלן: "הוועדה") כנגד החוג לאילוף כלבים ואג'יליטי ע"ש נחום סחר (להלן: "החוג") וכנגד בעלי תפקידים שונים בחוג, שחלקם אף שימשו, בעת הגשת העתירה, כחברים בוועדה.
2. יצוין שמאז הגשת העתירה, חלו שינויים הן בהרכב של הנהלת ההתאחדות והן בהרכבה של הוועדה וכי מי שהיה הרוח החיה ועמד מאחורי הגשת העתירה ואף הופיע בפני ביה"ד מטעם הוועדה, בדיונים שהתקיימו ב- 09/01/2020 וב- 02/07/2020 (מר אלון גילי) אינו מכהן עוד כיו"ר ההתאחדות ואף לא כנציג הנהלת התאחדות בוועדה ו/או כיו"ר זמני של הוועדה.
3. המדובר בעתירה (שתוקנה בהתאם להחלטת ביה"ד מיום 12/02/2019) המשתרעת על פני 12 עמודים והכוללת טענות מטענות שונות כנגד החוג וכנגד המשיבים האחרים.



4. בטרם אתייחס לסוגיות המשפטיות שמעלה העתירה ו/או לגופן של הטענות הנני מוצא להעיר כדלהלן:

(א) קשה להשתחרר מהרושם שאין בין העתירה לבין הכלבנות בכלל ולספורט האג'יליטי בפרט דבר וכי כל כולה של העתירה נובע בשל מאבקי אגו, מאבקי כוח ושליטה וממניעים אישיים, כשכל אחד מהצדדים מתבצר בעמדתו ותורם את תרומתו למאבקים אלו – וחבל שכך. יתכן גם, שהמניע להגשת העתירה נעוץ בכך שמר גילי ביקש, הוא עצמו, להתקבל כחבר בחוג, אך בקשתו נדחתה ע"י ועד החוג (ראה מכתב הדחייה בנספח א' לעתירה). אלא שהוא לא טרח להגיש בשל כך עתירה אישית לביה"ד עפ"י סעיף 81(ז) לתקנון ההי"ל. סבור הייתי – והנני עדיין סבור – שעל כל העוסקים בכלבנות, יהא תפקידם הפורמלי אשר יהא, כמו גם המגדלים ושאר הכלבנים, להיות חפים מכל שיקולי אגו, כוח, שליטה ומאבקים אישיים ולראות לנגד עיניהם אך ורק את טובת הכלבנות.

(ב) האמור לעיל מביא אותי גם להתייחס לכך שהמשיבים סירבו, בטענות שונות, להליך הגישור אליו הם הופנו, משלטענתם לא יהא בתהליך הגישור "כדי לנקות את שמם של המשיבים". לא זו בלבד שאין בידי לקבל את נימוקי המשיבים לסירובם לגישור (שהרי במסגרת הליך גישור יכולים הצדדים גם להגיע להודעה מוסכמת לפיה לא נפל דופי בהתנהלותו של מי מהם), אלא שהנני מצר על סירובם, כאמור. זאת, משהליך הגישור נועד מעצם טיבו וטבעו "להוריד את הלהבות" שבין הניצים ולהביא אותם להבנות ולהסכמות. עם זאת, הנני תקוה שעם סיום הדין בעתירה יואילו הצדדים להידבר ביניהם ולהגיע להסכמות ברוח טובה – נטולות אגו וכוחנות – שיהא בהן כדי לקדם את הכלבנות בכלל ואת ספורט האג'יליטי בפרט.

(ג) כן הנני מוצא להעיר שנקודת המוצא של העתירה כעולה מסעיף 204(ד), לפיה לא ניתן לקלוט את הספורטאים בתחום האג'יליטי במועדון חבר בהתאחדות "מתוך מודעות לכך שלא ניתן לקלוט מועדון אג'יליטי נוסף כחבר בהתאחדות" משוללת כל יסוד בפאן המשפטי. יודגש, שאין, מבחינת תקנון ההי"ל כל מניעה משפטית לכך שמועדוני אג'יליטי, נוספים על החוג, יתקבלו כחברים בהתאחדות, בכפוף לתנאים החלים, עפ"י התקנון, על קבלת חברים חדשים להי"ל ובכפוף, כמובן, להחלטת האסיפה הכללית. יצוין לעניין זה שהחוג הודיע בישיבת ביה"ד מיום 10/08/2021 שלא זו בלבד שהוא אינו מתנגד לכך שמועדוני אג'יליטי נוספים יתקבלו כחברים בהי"ל, אלא שהוא אף תומך בכך. אכן, נראה לי שטוב יעשה אם יהיו ו/או יוקמו מועדוני אג'יליטי נוספים במסגרת ההי"ל – דהיינו, כחברים בהי"ל – שימקדו את פעילותם באזורים שונים בארץ – במקום מועדונים פרטיים שקמו כפטריות אחר הגשם – ויתנו מענה למבקשים להצטרף לספורט האג'יליטי ואשר אינם מתגוררים באזור המרכז. שהרי קשה לצפות ממי שגרים, למשל, באזור

הגליל, שיגיעו אחת לשבוע לאימוני אג'יליטי המתקיימים בראשל"צ והוא הדין ממי שגרים באזור באר-שבע וכיוצ"ב.

(ד) עוד הנני מבקש לקבוע שאין עפ"י תקנון ההי"ל או נוהל האג'יליטי כל מניעה שהיא שמועדון החבר בהי"ל – לרבות מועדון גזע – יערוך תחרויות אג'יליטי או כל פעילות אג'יליטי אחרת – בלא צורך בהסכמה כלשהי של החוג – ובלבד שפעילות האג'יליטי הרשמיות (להבדיל מאימונים וכיוצ"ב) תעשנה בהתאם לנוהל האג'יליטי, על כך המשתמע מכך. זאת, בשונה מהקביעה שבסעיף 2(א)(ד) לפרק השני של נוהל התערוכות לפיה קיום תערוכת יופי לאומית (תערוכות מועדון) "תיערך אך ורק ע"י חוגים/מועדונים המאגדים בתוכם את הגזעים המשתתפים או באישורם".

5. סמכות ביה"ד באשר למשיבים 2 – 8

5.1. לטענת המשיבים 2 – 8 וכפי שאף נטען בישיבת ביה"ד מיום 09/01/2020 אין לביה"ד סמכות באשר למשיבים 2 – 8.

5.2. בהחלטתו בדיון הנ"ל מצא ביה"ד לדחות את הטענה וקבע שלביה"ד סמכות לדון בעתירה, ככל שהיא נוגעת למשיבים הנ"ל (ראה עמ' 12 לפרוטוקול הישיבה הנ"ל), ושהנימוקים יינתנו במסגרת פסה"ד.

5.3. הגם שההחלטה הנ"ל ניתנה ע"י מותב אחר, הנני שותף להחלטה הנ"ל ומסכים איתה לחלוטין.

5.4. הטעמים לכך נעוצים בתקנון ההי"ל ומושתתים עליו:

(א) בסעיף 81 לתקנון ההי"ל נאמר ברחל ביתך הקטנה ש-

**"ביה"ד מוסמך לדון בכל עניין וסכסוך הקשור לכלבנות ולענייני העמותה**

**המופיעים ברשימה שלהלן והוא עניין:**

.....

**ט. בין חבר בארגון חבר למי ממוסדות ההי"ל"**

(ב) בסעיף 91 לתקנון ההי"ל הוענקו לביה"ד סמכויות למתן סעדים וענישה ובין השאר נקבע:

**"ג. להשעות חבר בארגון חבר מחברותו לתקופה קצובה או לצמיתות"**

עוד נקבע בסעיף 91(ה) לתקנון:

**"ה. להורות על הפסקת מתן שירותים על ידי ההי"ל לחבר בארגון חבר"**

ואילו בסעיף 91(ו) לתקנון נקבע:

**"ז. להורות על הפסקת כהונת כל נבחר בהי"ל ובארגון חבר"**

בעוד שבסעיף 91(ז) נאמר:

**"ז. להורות על העברת כל בעל תפקיד בהי"ל או בארגון חבר, מתפקידו"**

- 5.5. הנה כי כן לביה"ד הוענקו בתקנון ההי"ל הן סמכויות דיון והן סמכויות ענישה, ככל שהדברים אמורים בחבר בארגון חבר.
- 5.6. זאת ועוד, עפ"י סעיף 7 לתקנון ההי"ל אחד התנאים לקבלת עמותה כחברה בהי"ל הוא שהיא אימצה בתקנונה את כל תקנוני ההי"ל.
- 5.7. מכאן, שגם אם לא נאמר באופן מפורש בתקנון העמותה החברה שהחברים בה מקבלים על עצמם את סמכויות ביה"ד, הרי שבעצם חברותם בעמותה החברה – ובמקרה דנן המשיבה מס' 1 – הם קיבלו על עצמם את סמכויות ביה"ד – ולו גם על דרך השירשור. זאת, משהעמותה החברה בהי"ל אימצה, היא עצמה, בתקנונה את כל תקנוני ההי"ל.
- 5.8. זאת ועוד, המשיבים 2 – 8 לא היו רק חברים בחוג אלא אף כיהנו בתפקידים שונים בחוג. כך שסמכות הענישה ביחס אליהם של ביה"ד הינה בגדר קל וחומר, לנוכח הוראות סעיפים 91(ו) ו- (ז) לתקנון ההי"ל, ככל שהדברים אמורים בכהונת כל נבחר בארגון חבר ובהעברת כל בעל תפקיד בארגון חבר, מתפקידו.
- 5.9. הגם שלשיטתי לביה"ד סמכויות דיון וענישה ביחס למשיבים 2 – 8, כאמור לעיל, הנני סביר, שלמען הסדר הטוב על ועדת הביקורת של ההי"ל לעבור על כל תקנוני המועדונים החברים בהי"ל – בין שאלו התקבלו כחברים בהי"ל בעבר הרחוק ובין שזה מקרוב – והמצויים אצל רשם העמותות והמפורסמים באתר הרשם ("גיידסטאר"), ולבדוק אם בכל אחד מתקנונים אלה מצויה הוראה מפורשת לפיה המועדון מאמץ את כל תקנוני ההי"ל.
- 5.10. הננו מורים, אפוא, לוועדת הביקורת לערוך את הבדיקה כאמור לעיל, בתוך 30 יום ממועד מתן פסה"ד, ולהעביר להנהלת ההי"ל דוח מפורט בהתאם. עם קבלת הדוח כאמור תשקול הנהלת ההי"ל את צעדיה בהתאם לאמור בדוח.
6. מעמד העותרת באשר להגשת עתירות – זכות העמידה של העותרת
- 6.1. במהלך הדיון שהתקיים ביום 02/07/2020 העלאתי מיוזמתי את שאלת מעמדה של העותרת בכל הנוגע להגשת עתירות – את שאלת זכות עמידתה – ומר גילי השיב<sup>1</sup> שהעתירה הוגשה מכוח סעיפים 81(ב) ו- 81(ה) לתקנון ההי"ל.
- 6.2. עיון בסעיף 81(ה) לתקנון מלמד שסמכות ביה"ד היא לדון בכל סכסוך הקשור לכלבנות ולענייני העמותה שיועלה ע"י הנהלת ההי"ל, כך שסעיף זה לתקנון אינו רלוונטי, לדעתי, לסוגיה. זאת משהעתירה הוגשה ע"י ועדת האגיליטי ולא ע"י הנהלת ההי"ל.
- 6.3. מאידך, סעיף 81(ב) מתייחס לסכסוך שבין ארגון חבר לאחד ממוסדות ההי"ל. משכך, עולה השאלה האם ועדת האגיליטי הינה מוסד ממוסדות ההי"ל?

<sup>1</sup> ראה פרוטוקול הדיון, שם בעמ' 8 ש' 4-13

7. לשיטתי ועדת האג'יליטי לא היתה, במועד הגשת העתירה, מוסד ממוסדות ההי"ל, הגם שחבריה נבחרו ע"י האסיפה הכללית של ההי"ל והגם שנוהל האג'יליטי אושר אף הוא ע"י האסיפה הכללית, להלן נימוקי:
- 8.1 מעיון בתקנון ההי"ל עולה שעפ"י התקנון קמה ועדת תערוכות ונקבעו סמכויותיה הכלליות (ראה פרק ט' לתקנון), כמו גם ועדת חינוך ומדרשה (ראה פרק י' לתקנון) וכן ועדת הביקורת (ראה פרק י"א לתקנון) וביה"ד (ראה פרק י"ג לתקנון).
- 8.2 עוד יצוין בהקשר זה שוועדת הגידול המדעית אוזכרה בתקנון (ראה סעיפים 42(ה), 44(ה) ו-33(ה) לתקנון) ואילו ועדת אכ"ע אוזכרה אף היא בתקנון, הגם שרק ברמז (ראה סעיף 34 לתקנון).
- 8.3 מאידך, ועדת האג'יליטי לא קמה מכוח התקנון ולא נזכרה בו כלל, אף לא ברמז וכי אף לא נקבע בסעיף 33 לתקנון שחבריה יבחרו ע"י האסיפה הכללית (הגם שבפועל חבריה נבחרו ע"י האסיפה הכללית).
- 8.4 זאת ועוד, סעיף 2.1 לנוהל האג'יליטי קובע ש"ועדת האג'יליטי תהיה כפופה להנהלת ההי"ל" ללמדך שהיא אינה גוף עצמאי – דהיינו, היא אינה מוסד ממוסדות ההי"ל.
- 9.1 אסמכתא לכך שוועדת האג'יליטי אינה מוסד ממוסדות ההי"ל ניתן גם למצוא בעתירה 4/2019 במסגרת תשובתו של מר גילי לעתירה (4/2019) נטען שסעיף 2.1 לנוהל ועדת האג'יליטי מכפיף את ועדת האג'יליטי להנהלת ההי"ל וכי רק הנהלת ההי"ל מוסמכת, עפ"י סעיף 81(ה) לתקנון ההי"ל להגיש עתירה ולפיכך יש לדחות את העתירה שהוגשה. לנוכח הנטען נדרשו בעלי התפקידים בוועדה לשלם מכיסם את האגרה הכרוכה בהגשת העתירה.
- 9.2 יצוין שתשובתו של מר גילי בעתירה דנא (כמפורט בסעיף 6.1 דלעיל) סותרת מניה וביה את תשובתו לעתירה 4/2019 דלעיל.
- 10.1 לנוכח המסקנה אליה הגעתי, כאמור סעיף 7 דלעיל, אזי ככל שדעתי תשמע דין העתירה להידחות בשל היעדר זכות עמידה לעותרת.
- 10.2 עם זאת לא מצאתי להשית על העותרת הוצאות, ולו גם בשל כך ששאלת מעמדה של העותרת וקיומה של זכות העמידה הועלתה לראשונה ביוזמה ביה"ד ומטעמו ולא ע"י המשיבים.
11. לנוכח המסקנה אליה הגעתי, כאמור, לא מצאתי לצלול לגופן של הטענות שנטענו ע"י העותרת ולהביע את דעתי.
12. עם זאת, יצוין שבמהלך הדיון שהתקיים ביום 10/08/2020 חזרה בה ועדת האג'יליטי, במהלך ח"נ של יו"ר הוועדת הגב' איילה נאור, ממספר טענות שהועלו בעתירה כנגד מי מהמשיבים.
13. בטרם סיום הנני מוצא להעיר ולהנחות במסגרת סמכותו של ביה"ד כאמור בסעיף 77(ב) לתקנון, מספר הערות והנחיות:

- 13.1. ככל שהנהלת ההי"ל ו/או מי מחברי ההי"ל סבורים ו/או מעוניינים שוועדת האג'יליטי תהווה מוסד ממוסדות ההי"ל כי אז יש לעגן זאת באופן מפורש בתקנון ההי"ל ולקבוע בתקנון את סמכויותיה הכלליות (בעוד שהפירוט נמצא בנוהל האג'יליטי) וזאת בדומה לפרק ט' שבתקנון וכן להוסיף לסעיף 33 לתקנון את בחירת חברי הוועדה – והכל בכפוף להחלטת האסיפה הכללית, ככל שתוגשנה לה הצעות לתיקון התקנון.
- 13.2. כל האמור ס"ק (1) חל גם באשר לוועדת אכ"ע
- 13.3. ככל שהדברים אמורים בוועדת הגידול המדעית יצוין שעד כה דן ביה"ד בעתירות של ועדה זו ובעתירות כנגדה, מתוך הנחה שהוועדה הינה מוסד ממוסדות ההי"ל (ראה, למשל, פסקא 8 להחלטתו של הדיין עוה"ד טל כהן בעתירה 4/2020). המדובר הינו, אפוא, בהנחה בלבד שהיא מוסד ממוסדות ההי"ל ולא בקביעה מפורשת לפיה ועדת הגידול המדעית יכולה לתבוע ולהיתבע כאחד ממוסדות ההי"ל. לנוכח האמור ועל מנת למנוע כל ספק בעתיד באשר למעמדה של הוועדה בפני ביה"ד, הנני מוצא להנחות את הנהלת ההי"ל לפעול כאמור בס"ק (1) גם ככל שהדברים אמורים בוועדת הגידול המדעית פרט לתיקון סעיף 33 לתקנון ההי"ל.
- 13.4. כמו כן מומלץ גם להגדיר בתקנון ההי"ל את סמכויותיו ותפקידו של מנהל ספר הגידול.
- 14.1. לאחר שסיימתי את כתיבת חוות דעתי קראתי בעיון רב את דעתו של עמיתי המלומד הדיין עוה"ד ירון גבר ומצאתי להתייחס, בקציר האומר, לאמור בסעיף 2 לחוות דעתו כדלקמן:
- 14.2. קורה לא אחת שכאשר יש מספר נתבעים ומקצתם אינם מגישים כתב הגנה, אזי ביהמ"ש נותן, לבקשת התובע, פס"ד בהיעדר הגנה, אך בהמשך, לנוכח טענות הנתבעים האחרים או מיוזמתו ביהמ"ש מגיע לכלל דעה שאין לו סמכות עניינית לדון בתביעה, או שדינה להימחק בשל היעדר יריבות. ייתכן שהחלטה שכזו, יש בה כדי לאיין את פסה"ד שניתן קודם לכן בהיעדר הגנה ואף למנוע את ביצועו בהוצל"פ, אך אין בעובדה שניתן פסה"ד בהיעדר הגנה כדי למנוע מביהמ"ש להגיע, בשל כך, למסקנה שהוא חסר סמכות עניינית לדון בתובענה או שדינה להימחק בשל היעדר יריבות.
- 14.3. הוא הדין במקרה דנן. הנני חולק, אפוא, עם כל הכבוד, על דעתו של עמיתי וסבור שאין בעובדה שביה"ד נתן פס"ד בהיעדר התייצבות כנגד מי מהמשיבים כדי למנוע ממנו להגיע בהמשך למסקנה שדין הקובלנה להידחות מחמת היעדר זכות עמידה.
15. **סוף דבר – ככל שדעתי תשמע, דין העתירה להידחות בשל היעדר זכות עמידה לעותרת, ללא צו להוצאות.**

אבה"ד

עוה"ד ירון גבר

אקדים מאוחר למוקדם, ואצטרף להחלטת אב בית הדין לדחות את העתירה, אולם, שלא מהנימוקים המפורטים בהחלטת אב בית הדין.

1. לעניין סמכות בית הדין באשר למשיבים 2-8, דעתי כדעת אב בית הדין.
2. לעניין זכות העמידה של העותרת, דעתי שונה מדעת אב בית הדין. לשיטתי, הרכבו הקודם של המותב הכריע בעניין, עת נתן פסק דין בעניינם של המשיבים 3 ו-7. לתפיסתי, מרגע בו נתן בית הדין החלטה בעתירת העותרת כנגד המשיבים 3 ו-7, ואין זה רלוונטי האם ההחלטה ניתנה במעמד צד אחד אם לאו, הרי הכיר בית הדין בזכות העותרת להגיש העתירה, שאחרת, לא ניתן היה ליתן פסק דין כנגד המשיבים 3 ו-7.
3. פרשנות דווקנית של תקנון ההתאחדות עשוי, אכן, להוביל למסקנה משפטית כי העותרת אינה מוסד ממוסדות ההי"ל, ושכזו סעיף 81 (ב) לתקנון אינו חל עליה, ואינה בעלת זכות עמידה בפני בית הדין. לדעתי, בשים לב למגמה שהחלה בתחילת שנות השמונים של המאה הקודמת, דוקטרינת זכות העמידה נשחקה, וזאת, במטרה להבטיח את שלטון החוק, ובמסגרת זו גם עוגנה זכותו של "העותר הציבורי". לטעמי, יש להתאים מגמה זו גם לזכות העתירה בפני בית הדין, ויש לאפשר לעותרת זכות עמידה בפני בית הדין, גם אם אינה מוגדרת פורמלית, בתקנון ההי"ל, כמוסד ממוסדות ההי"ל.
4. בעתירה שבפנינו, כפי שנוסחה, ניתן לציין מאפיינים בולטים של "טיעון ציבורי" בדבר פגיעה בהי"ל, ולא בעותרת עצמה.
5. יתרה מזאת, באתר הרשמי של ההתאחדות הישראלית לכלבנות, תחת הלשונית "מבנה אירגוני", מופיעה "ועדת אגיליטי" כחלק ממוסדות העמותה, יחד עם ועדת גידול מדעית, ועדת תערוכות וכו'.
6. לנוכח האמור הנני בדעה כי לעותרת קיימת זכות עמידה בפני בית הדין.
7. מעיון בכתבי בית הדין ופרוטוקולי הדיונים מצטיירת, לדאבוני, תמונה לפיה בהגשת העתירה נעשה שימוש לרעה, בחוסר תום לב, בהליכים המשפטיים, מבחינת "נבל ברשות החוק", וזאת מבלי שהונח בפני בית הדין מסד נתונים מלא, נכון ואמין שיש בו לתמוך בעתירה.
8. סיכום עיקרי העתירה, כפי שמופיע בסעיף 4 לעתירה המתוקנת, תלוש לחלוטין מהחומר העובדתי שצורף לעתירה.
9. יתרה מזאת, במהלך חקירתה הנגדית של הגב' איילה נאור לא עלה בידה להפריך את רוב רובן של טענות המשיבים ושל המסמכים שהוצגו על ידם, ואשר צורפו לתשובתם לעתירה, מסמכים אשר היו מונחים בפני העותרת זמן רב מראש.
10. הנני מסכים לאמירותיו הנוקבות של אב בית הדין בסעיף 4(א) להחלטתו והנני בדעה כי עתירות מאין אלה, שהרקע להן הינו אישי וייצרי, אין מקומן להתברר בפני בית הדין. אציין עוד, במאמר מוסגר, כי

הצדדים כולם פועלים, בהתנדבות, לקידום הכלבנות בישראל, ומן הראוי כי ישכילו לשתף פעולה לקידום העניין המשותף.

11. לנוכח האמור הנני בדעה כי יש לדחות את העתירה לגופה, באשר העותרת לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה.

12. לנוכח הנסיבות האישיות שהביאו, להתרשמותי, להגשת העתירה, ולנוכח העובדה כי העותרת הינה ועדה מועדות ההי"ל, בלא מקורות מימון עצמאיים, איני מוצא לנכון לחייבה בהוצאות המשיבים.

דיין ביה"ד

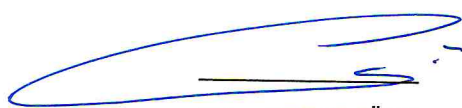
עוה"ד רון זהבי

1. הנני מצטרף לחוות דעתו של אב בית הדין לפיה דין העתירה להידחות בשל היעדר זכות עמידה לעותרת, מהטעמים המפורטים בחוות הדעת.
2. אוסיף ואציין כי גם לו היתה לעותרת זכות עמידה, הנני בדעה כי דין העתירה להידחות, הן מפאת שהעותרת חזרה בה ממרבית טענותיה במהלך החקירה הנגדית, והן מפאת שלא עלה בידי העותרת להוכיח איזו מבין טענותיה אשר פורטו במסגרת העתירה.
3. אסיים ואומר כי הזכות לעתור לבית הדין הינה זכות המעוגנת בתקנון ההי"ל, אולם ראוי ונכון כי גוף העותר לבית הדין, קל וחומר עומד על זכותו להמשיך ולמצות את העתירה עד תום, יערוך ויבסס את עתירתו בצורה בהירה ויביא ולו ראשית ראייה לתמוך בה ו/או לסתור טענות המשיבים. העותרת לא השיבה ו/או התייחסה לטענות המשיבים אשר היו מונחות בפניה זמן רב קודם לדין מיום 10.8.21, ואף הגיעה לדין ביום 10.8.21, כשאינן בידה מידע בסיסי וראשוני כדי לתמוך בטענותיה שלה.
4. למרות האמור ומהטעמים המפורטים בחוות דעת חבריי, אינני מוצא לחייב את העותרת בהוצאות.

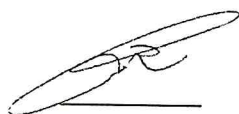
דיין ביה"ד

הוחלט, אפוא, לדחות את העתירה. אין צו להוצאות.

מזכירות ביה"ד תעביר ההחלטה לצדדים וכן להנהלת ההי"ל וליו"ר ועדת הביקורת ותדאג לפרסומה באתר ההי"ל. ניתן היום 22/08/2021 בהיעדר הצדדים.



עוה"ד רון זהבי – דיין



עוה"ד בנימין ה' קיסלר – אבה"ד



עוה"ד ירון גבר – דיין